

दर्शितं निखीतम् 117, 5. VS. 13, 40. TS. 2, 3, 2, 3, 5, 1, 40, 3. TBA. 1, 8, 2, 3. ०, 1. तदस्मै रुक्मं कृत्वा प्रत्यमुञ्चत् 2, 2, 40, 3. ÇAT. BA. 3, 5, 4, 20. 5, 2, 4, 21. शतवितृषा 4, 2, 13. 6, 7, 2, 1. fgg. ०पुरुष Ishtakā 1, 2, 30. 10, 4, 2, 13. सुवर्णरत्नतौ रुक्मौ 12, 8, 2, 11. KĀṬH. 11, 1, 4. KĪTJ. ÇA. 15, 8, 24. 16, 5, 1. 19, 4, 10. ०ललाटो ऽश्रः 22, 2, 11. ĀÇV. ÇA. 9, 4, 16. neutr. AV. 9, 5, 25. fg. vielleicht aus dem späteren Gebrauch fehlerhaft in den Text gebracht. — 2) n. SIDDH. K. 249, a, 13. Gold NAIGH. 1, 12. AK. 2, 9, 96. TRIK. 3, 3, 302. H. 1043. an. 2, 335. MED. m. 28. HALĀJ. 2, 18. VIÇVA bei UśÉVAL. zu UśĀDIS. 1, 145. RATNAM. 87. ०स्तेय M. 11, 57. MBH. 2, 1256. रुक्मस्य च गर्भयोषा (गङ्गा) so v. a. Gold in sich bergend (u. गर्भयोषा falsch aufgefasst) 13, 1846. 14, 1686. HARIV. 5807. 6580. R. 2, 70, 20. BHĀG. P. 3, 14, 24. ०पुङ्खैः शीः MBH. 1, 4563. R. 6, 34, 24. ०सार सुÇR. 1, 328, 18. ०वर्षा MUND. UP. 3, 1, 3 = MAITRĪJUP. 6, 18. रुक्माम् M. 12, 122. ०तुल्याम् KĀM. NITIS. 14, 51. ०संनिभा HARIV. 6717. Eisen (लोह) TRIK. H. an. MED. und VIÇVA. — 3) m. wie alle Wörter für Gold Bez. der Mesua Rozburghit Wight. (vgl. AK. 2, 4, 2, 45) und des Stechapfels (vgl. AK. 2, 4, 2, 58) ÇKDR. — 4) m. N. pr. eines Sohnes des Rukaka BHĀG. P. 9, 23, 33. — Vgl. अग्नि०, पृथु०, सु०.

रुक्मकवच m. N. pr. eines Enkels des Uçanas HARIV. 1977. fgg. VP. 420.

रुक्मकारक m. Goldarbeiter AK. 2, 10, 8.

रुक्मकेश m. N. pr. eines Sohnes des Bhitshaka BHĀG. P. 10, 52, 22.

रुक्मन्त् (von 2. रुच्) adj. glänzend, Bein. Agni's TS. 2, 2, 2, 3. — Vgl. वि०.

रुक्मपाशं m. die Schnur, an welcher die goldenen Anhängsel getragen werden, ÇAT. BA. 6, 7, 2, 7. 27. 2, 8. 7, 2, 4, 15. KĀṬJ. ÇA. 17, 2, 4.

रुक्मपुर n. Goldstadt, Bez. der von Garuda bewohnten Stadt, PAÑĀT. 84, 7.

रुक्मप्रस्तरण adj. einen mit Goldschmuck verzierten Ueberwurf habend AV. 14, 2, 30.

रुक्मबाहु m. N. pr. eines Sohnes des Bhitshaka BHĀG. P. 10, 52, 22.

रुक्ममय (von रुक्म) adj. aus Gold verfertigt, golden HARIV. 7903. त्र्यम्बकमयाणि silbern und golden MBH. 13, 3247. 3508.

रुक्ममालिन् m. N. pr. eines Sohnes des Bhitshaka BHĀG. P. 10, 52, 22.

1. रुक्मरथ m. ein goldener Wagen, der Wagen Rukmaratha's d. i. Droṇa's MBH. 7, 279.

2. रुक्मरथ adj. einen goldenen Wagen habend; m. Bein. Droṇa's MBH. 1, 6994. 4, 1824. 5, 784. 7, 253. 256. N. pr. eines Sohnes des Çalja 1811. 1816. des Mahant HARIV. 1078. fg. des Bhitshaka BHĀG. P. 10, 52, 22. pl.: एते रुक्मरथा नाम राजपुत्राः MBH. 7, 4810.

रुक्मवक्षस् adj. dessen Brust mit Goldbehängen geschmückt ist: die Marut RV. 2, 34, 2. 8. 5, 55, 1. 57, 5. 8, 20, 22. 10, 78, 2. AV. 8, 22, 2.

रुक्मवत् (von रुक्म) 1) adj. mit Gold geschmückt. — 2) m. N. pr. = रुक्मिन् HARIV. 5948. — 3) f. ०वती a) ein best. Metrum, 4 Mal — — — — — COLEBR. Misc. Ess. II, 159 (V, 6). Ind. St. 3, 369. — b) N. pr. einer Enkelin Rukmin's und Gattin Aniruddha's HARIV. 6717, wo mit der neueren Ausg. श्रीमती st. रुक्मिणी zu lesen ist.

रुक्मवाहन adj. einen goldenen Wagen habend; m. Bein. Droṇa's MBH. 7, 8943. — Vgl. 2. रुक्मरथ.

रुक्माङ्गद adj. ein goldenes Geschmeide am Oberarm tragend; m. N.

pr. verschiedener Fürsten MBH. 1, 6994. Verz. d. Oxf. H. 83, b, 24. 153, b, 38. HIT. 39, 4.

रुक्मिन् m. N. pr. = रुक्मिन्, रुक्मिन् aus metrischen Rücksichten st. रुक्मिणाम् HARIV. 8100. 8111.

रुक्मिन् (von रुक्म) 1) adj. Goldschmuck tragend, damit verziert: रथ RV. 1, 66, 6. Rosse 9, 15, 5. ÇAT. BA. 13, 5, 4, 2. AIR. BA. 8, 24. — 2) m. a) N. pr. des ältesten Sohnes des Bhitshaka und Gegners Kṛshṇa's, der seine Schwester Rukmiṇi geraubt hatte; wird von Baladeva getötet. MBH. 1, 2698. 2, 1166. 1351. 3, 79. 5351. HARIV. 4965. 5016. 5090. fgg. 5496. 5805. 6592. fgg. 6661. fgg. 6707. fgg. 8019. 8069. 9134. KĀM. NITIS. 11, 23. 14, 51. VP. 573. fg. 580. BHĀG. P. 2, 7, 34. 10, 52, 22. 61, 19. रुक्मिशासन unter den Beinamen Vishṇu's PAÑĀK. 4, 3, 137. Baladeva führt die Bein.: रुक्मिर्दय ÇABDAR. bei WILSON, रुक्मिदारिन् TRIK. 1, 1, 36. रुक्मिभिद् H. 224. रुक्मिदारण (so ist zu lesen) H. 224, Sch. — b) N. pr. eines Gebirges H. 947, Sch. — 3) f. रुक्मिणी a) N. pr. einer Tochter Bhitshaka's, die Kṛshṇa mit Gewalt entführte und ehelichte; sie ist die Mutter Pradjumna's und wird später mit Lakshmi identificirt (vgl. GĀṬĪDH. in Verz. d. Oxf. H. 109, b, 24). MBH. 1, 2790. 2, 57. 3, 575. 708 (रुक्मिणिन्दन). 5, 1881. 3976. 5360. 13, 508. 620. HARIV. 5095. 5805. fgg. 6091. fgg. 6187. 6580. fgg. 6694. 6759. 7351. 7726. fgg. 8977. 9038. 9135. 9179. fg. 9209. fgg. 9458. fgg. MĀLAV. 77. ÇIÇ. 2, 38. VP. 573. fg. 613. BHĀG. P. 3, 1, 28. 10, 52, 22. WEBER, RĀMAT. UP. 340. Verz. d. Oxf. H. 14, a, 19. 27, a, 32. fg. PAÑĀK. 3, 7, 80. 4, 1, 43 (रुक्मिणीश). Bez. der Dākshajāṇi in Dvāravatī Verz. d. Oxf. H. 39, b, 14. ०तीर्थ 66, b, 42. ०रूढ 73, a, 17. ०व्रत n. Bez. einer best. Begehung, so heisst nach ÇKDR. ein Abschnitt im KALKI-P. — b) einer Tochter des Çreshṭhin Sulokana Z. d. d. m. G. 14, 569, 7.

रुक्मेषु (रुक्म Gold + षु Pfeil) m. N. pr. eines Fürsten HARIV. 1980. fg. VP. 420. BHĀG. P. 9, 23, 33.

1. रुक्म (von 1. रुच्) adj. glänzend, strahlend: वर्षा रुक्म घोषधीषु नूनात् RV. 6, 3, 7.

2. रुक्म adj. rauh u. s. w. s. व्रत.

रुक्म Riśa-TAR. 5, 433 fehlerhaft für व्रत.

रुक्मवन् (2. रुक् + वन्) n. Koth, Excremento ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

रुक्मन्वित (2. रुक् + वन्) adj. von Schmerz begleitet, schmerzhaft SuÇA. 1, 120, 10. 2, 433, 2.

रुग्ण (रुग्) s. u. 1. रुक्.

रुग्दाह (2. रुक् + दाह) m. eine Art Fieber Verz. d. Oxf. H. 319, b, No. 758. 318, b, 1 v. u.

रुग्भेषज (2. रुक् + भेष) n. Arzneimittel, Heilkraut VANĪH. BĀH. 8, 19, 1.

रुग्निश्चय m. Titel eines medic. Werkes Verz. d. Oxf. H. 312, a, No. 745. 357, b, No. 851. Verz. d. B. H. No. 941.

रुक्मन्त् adj. das Wort रुच् enthaltend ÇAT. BA. 9, 4, 2, 12. fg.

1. रुच्, रौचते NAIGH. 1, 16 (ञ्वलतिकर्मन्). DhĀRUP. 18, 5 (दीती und अभिप्रीति). ved. रुचान्; रुचै, रुचान, रुचैस्; रुचुम् und रुच्याम् ved. in transit. (caus.) Bed.; अरुचत् und अरोचिष्ठ P. 1, 3, 91. अरोचि; रोचिष्यते; रुचिषीय; aus metrischen Rücksichten hier und da auch act.; रुचिता und रोचिता P. 1, 2, 26. रोचिषुम्; der Auslaut der Wurzel geht